

EDITORIAL

Per diverses circumstàncies aquest número de *La Rella* arriba amb molt de retard. Felicitment, però, arriba quan un grup de persones intenten relançar l'Institut d'Estudis Comarcals del Baix Vinalopó. Fer arribar la realitat de la nostra comarca al major nombre possible de persones és, sens dubte, el principal repte de l'Institut, però també ho ha de ser canviar alguns aspectes d'aquesta realitat, per tal que els nostres pobles retroben la seua personalitat, amenaçada dia rere dia.

Arriba aquest número 11 de *La Rella* quan celebrem el bimil·lenari de la ciutat i el centenari del descobriment de la Dama d'Elx, dos esdeveniments que d'ací a poc anys només recordarem per la tossuderia d'alguns polítics de Madrid i per l'anagrama dels 2000 anys inserit en les publicacions municipals. I és que, entre coets, tanques publicitàries i targetes postals, ens hem gastat els diners i les ganes de reflexionar en veu alta sobre quina ciutat volem. Algun dia els nostres polítics esmerçaran els mateixos esforços a recuperar plenament el valencià com a llengua pública que amb el bust ibèric? Volem recuperar la Dama d'Elx i deixem perdre la llengua d'Elx, la de Santa Pola i la de Crevillent.

Arriba també aquest número 11 quan comença a funcionar la Universitat d'Elx, potser el projecte més important amb què ens enfrontem com a poble des de fa moltes dècades. Però ja des del bateig alguns s'entesten a deixar clar que aquesta no serà una universitat valenciana en valencià. I és que ni tan sols amb el nom de la institució acadèmica s'han atrevit els nostres polítics a retre-li homenatge, en el 600 aniversari del seu naixement, al nostre poeta més universal. L'any March, com l'any Pla, com tantes altres commemoracions passaran a la història sense pena ni glòria, i al sud del País Valencià amb menys pena ni glòria que enlloc. Sembla com si la nostra cultura i el nostre país començaren a Alacant i acabaren a Oriola, com si no parlarem la mateixa llengua que el ben enamorat de la Safor o que l'Homenot de l'Empordà.

Però no tot són misèries, i seria injust oblidar ací les associacions que treballen dia rere dia per fer-nos conscients de la nostra realitat lingüística i cultural, El Tempir d'Elx, El Raig de Crevillent i L'Antina de Santa Pola, que juntament amb El Rogle de Novelda, El Bull de Monòver,

La Gola de Guardamar i La Cívica d'Alacant conformen una dinàmica xarxa cívica al sud valencià impensable fa només un pocs anys.

És per tot això que la nostra revista vol contribuir, modestament, amb aquest número 11 al retrobament de les nostres arrels i a la reflexió sobre el nostre futur, com també ho fan periòdicament les nostres publicacions germanes, la revista *Festa d'Elx* i el butlletí d'El Tempir.

Volem, per acabar, donar les gràcies des d'ací a tots els amics que, amb la seua insistència i els seus ànims, han fet possible que aquest nou número de *La Rella* isquera per fi al carrer.